

פרוטוקול מס' 26 / ג'

מישיבת ועדת הכספים
ירושלים, יום ב', ל' בכסלו תשי"ח - 23.12.1957, שעה 11.00.

רשמה ט.י.

- נ כ ח נ :
- י. גורי - היו"ר
  - י. אפרתי
  - י. בדר
  - ש. דיין
  - א. הרצפלד
  - ט. חזני
  - א. כהן
  - נ. לוין
  - ז. טווייב
  - י. קרגמן
  - י. ש; רוזנברג

אמאטאצאצא: ש. בזק - מזכיר הוועדה

סוֹזֵנִים:

- סר ד. בן-דרור - המסונה על התקציבים
- סר י. וינר - משרד האוצר
- ד"ר ג. קיטרון - משרד המשפטים
- מר הכסטר - נציבות שירות המדינה

דו-היגום:

הצעת תקציב נוסף להכנסה ולהוצאה לשנת 1957/58
חוק התקציב (מס' 2) לשנת 1957/58
סיכום ועדת משנה בראשותו של חה"כ ט. חזני

- = - = -

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה. אנקש את מזכיר הוועדה
למסור סיכום מישיבת ועדת משנה בראשותו של

חה"כ ט. חזני.

ש. בזק:

אני רואה למסור לוועדה סיכום מישיבת ועדת
המשנה בראשותו של חה"כ ט. חזני בקשר להעברת
טעמיה לטעיה. הוועדה החליטה לאשר את ההעברות הבאות:

תקציב פיתוח - הקלות, מכתב המסונה על התקציב
מס' ה/45 מיום 28.8.57. הוועדה שמעה הסברים מפי מנהל תה"ל על
השינויים וכן על העבודות והתכניות של המפעל; הוחלט להסליף בפני
ועדת הכספים לקיים טיור במפעלי המים הארציים.

כן החליטה הוועדה לאשר את הבקשות של המשרד
הבאים להעברות טעמיה לטעיה; משרד האוצר, מכתב מס' ה/66 מ-27.10.57;
משרד הבריאות - מכתב מס' ה/86 מ-17.11.57; משרד הדואר - מכתב מס'
ה/81 מ-13.11.57; משרד הפנים - מכתב מס' ה/80 מ-12.11.57; תקציב
פיתוח - מחצבים - מכתב מס' ה/89 מ-21.11.57; תקציב פיתוח - הקלות
מכתב מס' ה/87 מ-2.12.57; משרד האוצר - מכתב מס' ה/92 מ-24.11.57;
משרד הדואר - פיתוח - מכתב מס' ה/85 מ-22.11.57; משרד התחבורה -
מכתב מס' ה/90 מ-22.11.57.

לגבי מסדר האוצר מבקשת הוועדה לקבל חומר
איןפורמטיבי על ביצוע גביית חובות בדרך עיקול וטכירת רכוש החייב
(אחוז הסכירות, תקופת האחסון וכו').

הוועדה החליטה לאשר את הבקשות הנבנות של
משרד הבטחון להעברות מסעיה לטעיה לפי:

מכתב מס' ה-74 מיום 22.10.57; מכתב מס'
ה-72 מ-18.10.57; מכתב מס' ה-68 מ-2.10.57; מכתב מס' ה-60 מ-18.9.57;
מכתב מס' ה-54 מ-15.9.57; מכתב מס' ה-49 מ-27.10.57; מכתב מס'
ה-46 מ-27.8.57.

לגבי מכתב מסדר הבטחון מס' ה-50 מיום 27.8.57 -
על יסוג דיונים שהתקיימו בוועדת המשנה על תקציב הבטחון, קיבלה הוועדה
את ההצעה שיתקבלו טבחים מוטחים כדי שיעשה שימוש יעיל יותר בסזון;
כי ברור שיש בזבז בחומרי הגלם, הוועדה אמנם הסכימה באופן עקרוני
על קבלת 15 טבחים נוספים, אולם מצד שני חשבה שלא יהיה זה טוצדק
לקחת את הסכום הזה מסעיה מצרכי מזון. הוועדה התנתה את הקטנת הסכום
בטעיה זה בקבלת הטברים ממומחי מזון ממשרד הבטחון.

כל ההצעות האלו נתקבלו בוועדת המשנה פה אחד.

ועדת המשנה מבקשת להפנות תשומת לב הוועדה לכך
שאגב דיוניה בטעיה תקציביתם של משרדי מסמלה שונים היא החליטה
לקיים בירור בהשתתפות בא-כוח האוצר ונציבות שירות המדינה על קבלת
עובדים ארעיים, העברתם לסטטוס של עובדים זמניים ואחר כך - לסטטוס
של עובדים קבועים. הבירור התקיים בהשתתפותו של בא-כוח נציבות
שירות המדינה מר הכספר. אחרי שקיבלה ביאורים וחומר, החליטה להמשיך
בבירור על-מנת לאסוף חומר ולהביאו בפני מליאת הוועדה כדי שהיא תדון
בבעיה בעת דיוניה בתקציב לשנת 1958/69. בא-כוח נציבות שירות
המדינה ביקש שהוועדה תמליץ עד לקבלת הדו"ח האחרון של נציבות השירות.

היו שתי בקשות לשינויים בתקציב של משרד ראש
המסמלה ומשרד העבודה. חבר הכנסת סוזיב ביקש להעביר שתי בקשות אלו
לדיון במליאת הוועדה. מלבד שתי הבקשות האלו, כל הבקשות האחרות
אושרו בוועדת המשנה פה אחד.

היו"ר י. גורי: אני מעמיד את הטיכום של ועדת המשנה להצבעה.

ה צ ב ע ה

טיכום ועדת המשנה בראשותו של חה"כ מ. חזני -

א ו ש ר

היו"ר י. גורי: אנחנו עוברים לתקציב הנוסף.

נחזור לרגע לצד ההכנסות, אף על פי שבישיבה
הקודמת סיימנו את הדיון בהכנסות וגם הצבענו, אולם התעוררה בעיה אחת
של הכנסות מהדואר ברוטו, על-מנת להעביר גם את כל ההוצאות. בלי
שזה משנה את תוכן התקציב, משתזים הספרים ונצטרך עוד הפעם להצביע
לאחר שבנוסח הסתוקן של התקציב הועבר כל הסכום של ההכנסות וההוצאות.
אין זה משנה את התקציב בטהותו, אבל משנה את הסך הכל שלו. אומר מה
הם השינויים.

הכניסו טעיה בהכנסה עקב ביטול הפטור המיוחד -
30 מיליון לירות, ובהוצאה טעיה מקביל: הוצאות לסוסדות ומשרדים עקב
ביטול הפטור המיוחד - 30 מיליון לירות.

בהכנסות, בטעיה העברה מחלק ד', במקום 2 מיליון
בא הסכום בסימן מינוס של 5 מיליון לירות, וזאת כתוצאה מכך שבתכנית
עודפי הסזון מוצאות-הברית לא נכלל השנה בשר.

3.

בצד ההוצאה הוקטן מסיבה זאת הסכום של הענקות להוזלת מצרכים חיוניים ב-6.5 מיליון לירות, ובסעיף רזרבה כללית - חצי מיליון לירות.

בסעיף הכנסות ממשרד הדואר ומשרד התחבורה הוכנס בהכנסה ובהוצאה סכום של 16,135,000 לירות כתוצאה מהבירור שהתקיים בוועדה. גם שינוי זה הוא חשבונאי גרידא, ואין בו כדי להגדיל את התקציב באופן מהותי טעל לתכנית שנקבעה ביצעת הגשת התקציב הנוסף לכנסת לקריאה הראשונה.

כתוצאה מכל השינויים הנ"ל יהיה הסכום הכולל של התקציב הנוסף לשנת 1957/58 78,435,000 לירות במקום 39,300,000 מיליון לירות, היינו הגדלה בסכום של 39,135,000.

אני מבקש לאשר את הנוסח המתוקן.

ה צ ב ע ה

הנוסח המתוקן - נ ת ק ב ל .

היו"ר י. גורין
אנחנו עוברים לצד ההוצאה - הוצאה למשרדים (קורא את רשימת המשרדים); אחר כך מופיע חלק ב' - הוצאה מועברת - 550,000 לירות מסני הצדדים.

לגבי משרד הדואר, מה זה הוצאות פעולה?

מר ד. בן-דרור: זה הוצאות. היתר זה החזרות על חשבון ריבית.

היו"ר י. גורין: בעמוד 13 מופיעים כל הפרטים. האם יש לחברי הוועדה הצעות אחרות.

ז. סוזיב: אני מציע שנעבור לסעיף אחר בסדר היום, ועד אז נראה מה יש להציע.

- - -

העברות מטעמי לטעמי

ז. סוזיב: מדובר כאן על העברות מטעמי הפעולות לסעיפי המסכורות. בוועדת המסנה התקיים בירור עקב הצעה זו, להעביר מספר מסויים של פקידים במשרד ראש הממשלה מצד אחד ובמשרד העבודה, המחלקה לעבודות ציבוריות מצד שני, לסעיפי פעולות - פירוש הדבר ספקידים ארעיים - לסעיף של מסכורת בתוך סעיף פעולות, להעביר אותם למסכורת של פקידים זמניים. התקיים בירור די יסודי בכלל על כל הפרשה הזו. קיבלנו על כך הטברים נציבות שירות המדינה, אולם כתוצאה מהבירור הזה גם אנשי נציבות המנגנון אמרו שזוהי רק התחלה, הם מעריכים שיש כ-3,000 איש שמצבם הוא כמצבם של 50-60 פקידים בלבד, ונצטרך לעשות ניתוח הרבה יותר יסודי לקראת התקציב הבא.

זהו מצב שצריך פעם אחת להסדיר אותו. שאלתי אותם: אם טביאים לסידור איזה ענין חולני, לא טוב ולא בריא, וצריכים פעם אחת להסדיר אותו ולהסביר לציבור במה מדובר - אנחנו מבינים זאת. אולם זה כרוך באיזה שהוא מסעם נציבות שירות המדינה, פלוס הבטחה שלהם יביאו לנו איזה הצעה לפתור את הבעיה הזו. כי מה התועלת בהעברת 3,000 פקידים ארעיים למסכורת של פקידים זמניים? ומוסבר לנו ענין פקידות זמניות ופקידות קבועה למעשה אין שום הבדל. אז אמרתי: טוב, נעשה את הניתוח, אבל איפה הבטחון שכעבור שנה-שנתיים שוב לא נצטרך בפני בעיה של עוד 5,000 פקידים.

לצערי הרב תשובת אנשי נציבות שירות המדינה היתה שאין להם הצעה להסדרת הענין. הבעיה היא עקרונית. כן נאמר שאי אפשר לדחות זאת עד לבירור יסודי של הבעיה, זה כבר נטאח בסיפול. לומר תשובות סטוג זה שניתנו על-ידי אנשי האוצר וכמיוחד על-ידי אנשי נציבות שירות המדינה, ביקשתי להעביר זאת לבירור בוועדה.

היו"ר י. גורי :

שטעתי ספיי טזכיד חזועדע שבוועדת הטשנה, עקב דיונים נבקשות להעברות פקידים ארעיים לזמניים, ושהטעם של זמניים טשטש תחנת טעבר לפקידים קבועים - התעוררה בעיה, וועדת הטשנה פתחה בכירור שטרם נסתיים, אני מבין שכמד הכירור יסתיים בוועדת הטשנה, יובא הענין לטליאת הוועדה.

ער כטה שאני טכיר את הענין נראה לי והטדובר אינו בתוספת תקציב כטובן, אלא גשייטיים טטוייטיים בתקציב. יש גם טקרים שטעבירים טכומים טטוייטיים טטעיף טטוייטיים על-טנת לאפשר קבלת אדם לעבודה. זוהי פעולה של תוספת עובדים.

יש צורה של שיטוש באטצעי התקציב בצורה אחרת טזו שנקבעה בזמן אישור התקציב, ברור שכאן יש לנו ענין עם הטוג הטני של הפעולה, של שיטוש באטצעים טטוייטיים טעוטדים לרשות האוצר, בצורה אחרת טזו שנקבעה טלכתחילה. אין בזה גם טשום תוספת עובדים, לאטור יש רק טעבר טטעטר אחד לשני.

אני רוצה לומר שבעיה כזו היא שרירה וקיימת טזו שאנחנו עוסקים בתקציבי הטדינה, ותהיה קיימת בטידה זו טו אחרת גם בעתיד. אולי קיים טצב לא נורטלי בזה שהטסטר הוא גדול טדי, אבל יש להניח שתמיד יהיה טסטר טטוייטיים של אנטייה שיופיעו בתקציב כארעיים, הם יהיו בטשך הזמן זמניים וחלק טהם ייהפך לקבועים. כיון שכך, אם אין ביטויים טיוחדים לא לאשר את ההעברה הזאת אלא יש רק השיקול הכללי כיצד לפתור את הבעיה - לא נראה לי שאפשר לעכב זאת, אלא טה יש התנגדות לעצם ההעברה הזו בטידה וזה קטור בטטרד ראש הטטשלה.

ב. לוי :

לפי דעתי אי אפשר לקבל תמונה טדוייקת על הטצב אם הטסטר הכללי של ארעיים, זמניים וקבועים הוא קבוע או שהוא הולך וגדל כל הזמן. כדאי היה לבקש טנציבות שירות הטדינה את הטסטר הכללי של העברות טארעיים לזמניים וזמניים לקבועים. יש רושם שתמיד יש דליפה, שטעבירים טארעיים לזמניים, אחר כך לוקחים שוב וטעבירים ארעיים לזמניים, וזמניים לקבועים, ועל-ידי כך הולך וגדל טסטר הפקידים הקבועים. היינו רוצים לקבל תמונה כטה ארעיים יש, כטה זמניים וכטה קבועים, באיזה רגע נתון. אחרת לא נצא טזה.

ג. כהן :

נדמה לי שכדי לברר את הבעיה צריכים לדעת כטה דברים. טבחית הוועדה נראה לי שאין הבדל בין ארעיים וזמניים לבין קבועים, כל עוד הטסטר הכללי של האנטיים הטטורגניים בטעיפי התקציב טאושר על-ידי הוועדה וקיבל את הטטטוס שלו. כלומר אין זה ענין לדיון בוועדה אם פלוני הוא ארעי או זמני, להיפך, אולי טבחית הוועדה הטעוגינת בקיטוצים ובייעול יותר טוב טטסטר הארעיים והזמניים הוא יותר גדול, כי אפשר ביתר קלות לפטרם או לא לקבל אותם כקבועים אם טתברר שאינם די יעילים. אבל הטצב הוא אחר אם הארעיים והזמניים טתקבלים שלא בטטגרת התקציב, שלא באישור הוועדה או כיריעת הוועדה.

אני שואל טהו הטצב טבחית הוועדה. הקטיגוריות של הפקידים זה ענין אדטיניטטריטיי שאינו קטור באופן הדוק בטדיניות הכספים של הוועדה. אבל אם בתחילת הטנה היה ידוע לוועדה טטסטר הפקידים בטטשלה הוא 40,000 והיה לכך תקציב טאושר, ושבאיזה טקום היו עוד 3,000 ארעיים שלא היו כלולים בחישובי התקציב - אז הבעיה היא בעיה, צריך לבדוק אותה ולבררה.

היו"ר י. גורי :

אולם בטקרה זה אין לנו ענין עם בעיה כזו. יש חוק תקציב טטחייב בטטייגים טטוייטיים להביא לאישורה של הוועדה העברות טטעיף לסעיף. פה יש לנו ענין עם העברות טטעיף לסעיף. דברים טטטטורים טעצטט אין טביאים לוועדה.

ט. ד. בן-דבור :

לפי חוק התקציב טותר להעסיק עובדים ארעיים טטעיפי פעולה רגילים של התקציב בלי שום טיטון טיטוד. אם כתוב טחקר חדש של טדר הטחירים לצרכן ויש בטעיף 155,000 לירות, טותר טתוך הטכום הזה להעסיק עובדים ארעיים, להזמין עובדים טלשכת העבודה ולשלוח אותם טבית לבית או לחנויות ולאטוף חומר בטביל המחקר. זהו הטצב היום. אטור טטעיף פעולה כזו להעסיק עובדים זמניים וטברטית טובדים טח רתר הירוי. אלא טוררית רטרודה ארעיים.

אם יש בתקן מספר אנשים שנכללו בתקציב - אז
סותר לקבל.

היו"ר י. גורי :

אני מדבר על טעיפי פעולות. מסור לשלם טעיפי
פעולה מסכורת לעובד קבוע.

מר ד. בן-דרור :

אולי נאטר שאפשר להעסיק עובדים בשתי צורות:
או שהם נכללים בתקן וסופיעים בתקציב, או שיש
טכונים מוקדמים לפעולה מסויימת וצריך להעסיק אנשים.

היו"ר י. גורי :

נכון. אז הם לא מקבלים כתב מינוי של עובד
מדינה, אלא הם נחשבים לעובדים ארעיים. והמחשבה
אצלנו היתה שזו פעולה ארעית, האיש עושה את העבודה, הולך שוב ללשכת
העבודה ומחפש עבודה אחרת.

מר ד. בן-דרור :

אולם לפי הסציאות, אם ניקח את הלשכה המרכזית
לסטטיסטיקה, אצלם יש עבודות ארעיות ביותר, פעם זה מחקר על אינדקס
ופעם אחרת מחקר בניה. הפוקדים האלה נלקחים מהלשכה, אוספים את האנשים
וטמיינים אותם למפקד. אולם היות ומפקד נכנס למפקד, והלשכה המרכזית
לסטטיסטיקה תמיד עושה איזה מפקד או מחקר, והאנשים האלה הם האנשים
הממונים למפקדים סטטיסטיים מכל מיני בחינות - הם גם למדו את העניין -
הבטיה היא תמיד להשאיר את אותם האנשים גם למפקד הבא. ברבות הימים,
כאשר האיש מועסק שנה, שנתיים ושלוש, הוא אוטר: רבותי, אתם מודעים לי
שזו עבודה ארעית, אבל למעשה א) יש לי כבר זכויות וזה עניין של איגוד
עובדי המדינה שאוטר שאי אפשר להעסיק איש במסגרת ארעי במשך שלוש שנים;
ב) אתה לא משכנע כשאתה אוטר שהעבודה היא ארעית, כי הלשכה המרכזית
לסטטיסטיקה עושה תמיד מחקרים, ואין אתה יכול להגיד לי שהמחקרים האלה
ייגמרו, אז אחזיר את האנשים ללשכת העבודה.

אני רוצה שיהיה לנו ברור שהאוצר ואולי גם
נציבות שירות המדינה - אולם בעיקר האוצר - אינו מעוניין להעביר עובדים
מסטטוס של עובדים ארעיים למסטטוס של זמניים. ההבדל ביניהם הוא בזכויות
הסוציאליות. בין העובד הזמני ובין הקבוע כמעט ואין הבדל, למעשה
אפילו הקבועים מקבלים כתב מינוי זמני, כי עוד אין חוק שירות המדינה.
ההבדל היחידה הוא שאנחנו בכל זאת את הזמניים קושרים בפעולה, והיה
ואם הפעולה הזו תבוטל, אין טענות והאנשים האלה מפורטים. גם מבחינת
הפיטורים, הסדר הוא שקודם מפטרים את הזמניים ואחר כך את הקבועים.
אבל עובד ארעי הוא בכלל ארעי. ונוכחנו לדעת שעובדים ארעיים שעובדים
שנתיים או שלוש, למרות שעוד לא נתנו להם את המסטטוס, הם כבר מקצועיים
כמו קבועים או זמניים, כי כבר יש להם זכויות בעצם העבודה של שנתיים
או שלוש.

התנהלו על כך ויכוחים, ואנחנו חשבנו שבמקרים
מסויימים אין לנו ברירה אלא להעביר את האנשים למסטטוס של זמניים. גם
מבחינת האנשים, המדיניות וכל מיני דברים, פרטסיז'ה זה גם כן גורם
למדיניות, חשבנו שיש לעשות זאת.

גם במחלקת עבודות ציבוריות קיימת אותה הבעיה.
אנחנו לוקחים עובדים ארעיים, ובתוכם מנהלי עבודה. הפועלים הם בודדים
ארעיים. לגבי מנהלי העבודה - הם גם כן ארעיים, אבל הם גוטרם בניין
אחר, עובדים לבנין שני ושלישי, ואז הם אוטרים: אמנם אנחנו עובדים על
תקן של עובדים ארעיים, אבל אנחנו באופן קבוע עובדים מבניין לבניין
ומכביש לכביש. אנחנו כבר למעשה עובדים קבועים. אלה הם אנשים מאומנים
ויודעים את העבודה.

בשאלת השאלה כיצד נטנה שבסעיפים אלה שוב
יילקחו עובדים ארעיים ושוב יישארו כך וכך שנים, ונעמוד בפני
הצורך להעביר אותם לעובדים זמניים. אני רואה איום דרך אחת
נגד זה, אם כי אנחנו מתכננים שיפור של המצב הזה, כלומר שמעוף הפעולה
לא יהיה כלל שטטנו סותר להעסיק עובדים ארעיים, אלא שיהיה מעוף האוטר:
זה לשכר עבודה, כלומר עובד ארעי. אם יש מעוף בתקציב של 6,000
לירות, שמתוך זה 1,000 לירות זה שכר עבודה ו-5,000 לירות נסיעות
ואשל והוצאות אחרות, ושאטר יהיה שהוצאות הפעולה לשלם מסכורת או שכר
עבודה לשום טוב של עובדים. ברור ש-1,000 לירות זה שכר עבודה לעובדים
ארעיים. אז מצמצמים את המסגרת. במידה ונעביר עובדים ארעיים לעובדים

זמניים, נקטין את סעיף המשכורת, ואז אנחנו יכולים להגיד: הטופס הכללי בשאר.

היו"ר י. גורי:

אנחנו עוסקים פה בכמה דברים: קודם כל בצד הגיטימי שבהעסקת עובדים זמניים. על זה יש תשובה: סעיף פעולות בתקציב מאפשר להעסיק עובדים ארעיים בטכורת התקציב.

שאלה שניה - שימוש בסכומים שנקבעו בצורה נחרת לנו ונקבעה טראש. גם זה ניתן, יש טכסיר: העברות מסעיף לסעיף.

דבר שלישי - אם יש בזה טעם תוספת עובדים. התשובה היא שיש בזה תוספת עובדים, אבל אין בזה תוספת עובדים בכלל. השאלה היא אם טוב להוסיף עובדים זמניים או לא, זוהי שאלה תקורה במסדרים. בדרך כלל תמיד יש צורך, לפי ההסברים שניתנו לנו, להעביר עובדים מסעמד אחד לשני. אם מעסיקים אותם תקופת זמן מסויימת, הם כובשים לעצמם זכויות, ואז מוכרחים לתת להם טעמד אחר. הוא הדין גם בהעברת עובדים זמניים לסטטוס של קביעות, כי גם כאן יש הבדל כמותי בזכויותיו של האדם.

השאלה היא אם בדרך זו - וזוהי השאלה העיקרית שצריכה להעסיק אותנו - אנחנו לא מגדילים את מספר העובדים הקבועים ומגדילים אותם דרך ציבורות שונים. זה ניתן לנו לבירור. אין פה תרופה כוללת, הענין ניתן לבדיקה טפעם לפעם.

יש עוד בעיה אחת שעוררתי לא פעם בשיחות עם נציבות שירות המדינה, שהתמונה או הסיכומים של התקציב בסעיף משכורת לא תמיד משקפים במהירות את מספר העובדים לסוגיהם השונים. הדו"חות של נציבות שירות המדינה מבחינה זו אינם מניחים את הדעת, הדבר בא על תיקונו במידה מסויימת, אבל לא בא על תיקונו המלא. תמיד ביקשתי מנציבות שירות המדינה שבדו"חות שלהם יובלט שבשנת תקציב זו, לפרק זמן לפרק זמן, העסיקו כך וכך עובדים, מה היו חודשי עבודתם של האנשים הזמניים והארעיים. זה באמת לא חשוב מבחינה תקציבית מה היה טעמדם של האנשים, אם הם נשאו עליהם חותם של זמניים או של ארעיים. אבל אם נניח העסיקו אותם 50,000 חודשי משכורת, כשחלקים את זה ל-12 זה בערך 4,000 איש. ואז סותר לנו מבחינה תקציבית לוטר שבשנה זו וזו העסיקה המדינה 40,000 עובדים + 4,000 אין הבדל במידה צורה העסיקו את האדם.

עד היום איננו יכולים להשיג בשלמות את החומר הזה. וניתנו לנו הסברים מדוע זה כך. אני מוכרח לוטר שההסברים לא הניחו את דעתי. אין זה טאות הדברים שהם לטעלה טכוח אנוש. יש בנוודי איזו אי-נוחיות, קושי, אבל אפשר להתגבר עליו. אז אני יודע שהמדינה העסיקה ב-1.4.57 עד 1.4.58 כך וכך אנשים, לאסור תרגמת חודשי עבודה לפסטר אנשים, אחר כך מה טעמדם של האנשים - זה טישור אחר לגברי. אין זו בעיה תקציבית.

לשאלתו של חבר הכנסת כהן ואחרים, אם אין זה טעמד פתח. אין לזה תרופה, כל זמן שיש פעולות שטחיות להעסיק עובדים ארעיים, יעסיקו עובדים ארעיים. כל זמן שיש צורך לבחון את האדם אם הוא מתאים לקביעות או לא - יעסיקו אנשים זמניים. בכל פעם שיביטו הצעה להעביר עובדים ארעיים לזמניים וזמניים לקבועים - נבדוק את הענין לגופו.

א. כהן:

אתה נבעת בצד אחד של הבעיה, במיזו מידה התקציב שלנו משקף את הטוב מבחינת ימי עבודה, משכורת זמניים. השאלה השניה היא כאשר בא סך בן-דור ורוצה להעביר אנשים מסעמד של ארעיים לזמניים. בעקבות שתי הדוגמאות שניתנו, נראה לי שיכולה להיות מבחנה מסויימת בין פעולות שהן בעלות אופי של קבע - זה מנהלי עבודה, כדוגמת טע"צ, והטוב האחר של פעולות שהן באמת פעולות ארעיות. הדוגמה השניה נראית לי יותר קרובה לענין, הדוגמה של הטכטיטיטיקה. אז כשמעבירים כדי לטבוע את הסכנה של ניפוח המנגנון דרך שאר הפעולות, כלומר יש הכרח להפציץ אחר כך פעולות לטבובון של קבע - כדי לטבוע את הסכנה הזאת הייתי אומר: הבה נתחיל שתי פעולות, המחת - בניית שיכונים וכנישים, בשבילם יהיו עובדים. אבל אינדכס, הוא אם אני חושב שבשנה הבאה יהיה איזה טפקד תעשייתי, לא הייתי מעביר את האנשים האלה מסעמד ארעי לטעמד של משכורת מסעיף של זמניים וקבועים.

הפתרון של הבעיה השניה נראה לי: להיטבע מהעברה של ארעיים לזמניים. נראה לי שאפשר לעשות מבחנה זאת.

היו"ר י. גורי: יש כאן שתי בעיות: למחלקה לסטטיסטיקה דרוש אופטימום סטויים של כוח עבודה שבלעדיו אין אפשרות לעשות את העבודה. המספר הזה ששתנה, הוא גדול. במידה מסויימים ענפי פעולה, המספר ששתנה וגדל. גם לאחר שקובעים את האופטימום הזה, יש צורך מפעם לפעם לעשות עבודות ארעיות. במשך הזמן שוב היקף העבודה הקבוע מתרחב עד כדי כך שהוא בולע אנשים מתוך הטנגנון הארעי לתוך הטנגנון הקבוע.

מאידך לא טוב בכל פעם להחליף את האנשים, יש בזה הגיון סטויים. אנשים רוכשים להם ניסיון, ואי אפשר בכל פעם לפנות לליכת העבודה ולקבל אנשים חדשים, כי אין בזה הגיון. טוב להעסיק אנשים שרכשו להם ניסיון סטויים והדרכה סטויימת.

ובכן כיצד פותרים בעיה כזו. ברור שכל בנות עבודה מעוניין להעסיק אותם האנשים, גם אם אין הוא יכול לתת להם טענד קבוע. לפי דעתי הדרך היחידה היא לבחון בכל מקרה ומקרה. אין פה תרופה כוללת לבעיה הזו.

מר ד. בן-דנור: ההצעה שלנו בנויה לפי ההשקפה של מר גורי וכן בהתאם למה שחושב חה"כ כהן. אנחנו מעבירים יחידת סקרים, לא את כל האנשים שעבדו באינדוסטרי בנינו יחידת סקרים של 16 איש, זה שלד קבוע לעבודות ארעיות של סקרים וכחקרים. אינדוסטרי זה ענין שהסתכם השנה ב-155,000 לירות הוצאה, וכמעט הכל היה לכוח אדם. יש שלד של אנשים מפורז בארץ, איש אחד או שניים בכל מקום, במקומות גדולים - יותר, במקומות קטנים - פחות. חשבנו שאם לא יהיה דבר כזה, אז מה שנשלם בשביל כל מפקד יהיה סכום גדול.

ז. סווייב: אני רוצה להוסיף שתי נקודות. מה שנציע מר בן-דנור יעזור קצת לענין, אולם במה רק קצת. אני רוצה להסביר איפה לדעתי נקודת התורפה. נכון שאיננו חורגים ממסגרת התקציב. ועדת הכספים מאשרת את המטרה, ויוצאת מתוך הנחה שמישהו בורא בדק זאת. אנחנו מאשרים את הסכום. אני שואל: מי בודק שבמסגרת תקציב של 2 טיליון למשל מעסיקים סומחים לתערוכות, להנדסים, אדריכלים ופקידים, או משתמשים בטנגנון הפקידותי הממשלתי הקיים. כי קבלת פקידים ארעיים נעשית בלי טגע ובלי אישור של נציבות השירות המדינה. נשאלת השאלה האם יש מישהו, שאחרי שהמטרה הוכרה כחשובה ואושרה, בודק האם אפשר לבצע את העבודה הזו בניצול יותר יעיל של פקידות זמניות או קבועה קיימת, ולא לקבל כל כך הרבה פקידים ארעיים נוספים.

מה שהעיר חבר הכנסת גורי איננו פותר את השאלה. הוא אומר שתמיד ניתנת לנו ההזדמנות לבדוק את הענין. הצעתו אינה פותרת את השאלה, כי הוסבר לנו שגם בלי ההעברה הפורמלית הזאת נוצר מצב שפקיד ארעי שעובד במשרד סטויים במשך שנה או שנתיים, גם בלי העברתו למעוף משכורת, דפקטו מצבו כפקיד זמני. לפטר אותו אי אפשר, יש איגוד עובדי המדינה. אז קיימת פה רק שאלה של המשרד שהוא יכול לתתן במעייפי פעולות שונים.

בכל זאת יש לי כמה הצעות. למשל, שמוטל השגחה או פיקוח של נציבות השירות המדינה על קבלת פקידים ארעיים. אם יש מעיפי פעולות, שמישהו יאשר אם קבלת פקידים ארעיים לביצוע קעיף זה וזה היא באמת מוצדקת והכרחית. אני רוצה לומר שבנועת השגחה, כאשר טיפלנו בבעיות טנגנון, במעייף זה נשארנו ללא עצה כי לא ראינו לו שום פתרון.

פ. חזני: אני רוצה להתייחס לסליט האחרונות של חה"כ סווייב, שבנועתה זו נשארנו בלי עצה וכאילו עברנו לסדר היזום. אין זה בדיוק כך, להיפך, מצאנו שיש להעסיק בבעיה הזו, להמשיך לעיין בה ולקשור אותה עם פרסום הדו"ח של נציבות השירות המדינה. גם בקשר להצעות הטובות שהועלו בנועתה גם מצד אנף התקציבים וגם מצד נציבות השירות, נטרנו לנטות לגבי משהו בשטח זה על-מנת להביא זאת למועדף בשעת הדיון על התקציב. לא עברנו על זה לסדר היזום, אבל בינתיים אישרנו את ההעברות האלה, מתוך הנחה שמישיך לחקור את הבעיה

ההנחה השניה ששקענו טפי בא כוח האוצר היא שבמסגרת שנת התקציב הזו לא תהיינה יותר העברות סטוג זה. על יסוד זה אישר הרוכ בוועדת המשנה את ההצעה.

כשלעצמי אין לי עוד הצעה כיצד להסדיר את העניין. אבל ברור לי שתוך הדיון בשאלה זו עד עכשיו שלא צריך להתייחס לכך בגישה פטליסטית. יש אפשרות, אם לא לחסל לגמרי את התופעה הזו - כי האפשרות הזו אינה קיימת סתם הדברים - אבל להגביל אותה במסגרת קבועות.

מר הכסטר העלה מחשבה שכאשר דנים בשאלה זו שטראש ייקבע כמה לחוטרים וכמה לימי עבודה. את זה עוד צריך לגבש. זה יכול לתרום תרופה ניכרת להסדר הצד הזה של הבעיה, צד הארעיים.

על יסוד כל זה אני מציע לאשר את ההעברות האלה ולבקש מוועדת המשנה להמשיך לטפל בדבר על-מנת להביא הצעות סגובשות עם הדיון על התקציב.

מר הכסטר: המסטיסטיקה שאתה הזכרת של סטפר חודשי עבדה או שנות עבודה, זה דבר לא פשוט מבחינת הטכניקה. אבל זה יכול להיעשות למעשה רק על-ידי החשב הכללי. לנו יש פיקוח רק על גופים.

היו"ר י. גורי: הכרחי לעשות זאת אם הכנסת רוצה לדעת כמה פקידים יש במדינה. אני חושב שכדאי להוציא על זה כמה אלפי לירות כדי לדעת זאת.

אני מבין שאין התנגדות לאישור ההעברות האלו.

ה צ ב ע ה

העברות מסעיף לסעיף - ב ת ק ב ל ו.

היו"ר י. גורי: אנחנו חוזרים לתקציב.

החלוקה הכוללת של ההוצאה למשרדים סטתכט במסכום של 8,150,000 לירות; הוצאה רגילה - 61,750,000 לירות.

ש. בזק: חה"כ וילנסקה מציעה לגבי משרד הבריאות שהמסכום יהיה 1.7 מיליון לירות במסכום 700 אלף לירות.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ וילנסקה - לא נתקבלה.

הצעת הממשלה - ב ת ק ב ל ה.

היו"ר י. גורי: לגבי משרד הדתות - 400,000 לירות - אין הצעות אחרות.

ה צ ב ע ה

הצעת הממשלה - ב ת ק ב ל ה.

ש. בזק: לגבי משרד החוץ - חבר הכנסת בדר מציע להעמיד את המסכום על 100,000 לירות. חברת הכנסת וילנסקה מציעה להעמיד את המסכום על 250,000 לירות.

ה צ ב ע ה

הצעת חה"כ בדר - לא נתקבלה.

הצעת חה"כ וילנסקה - לא נתקבלה.

הצעת הממשלה - ב ת ק ב ל ה.

ש. בוז:

לגבי כשרד החינוך והתרבות - חבר הכנסת בדר מציע סענק נוסף לאוניברסיטה העברית ולטכניון בסכום של 200,000 לירות; לאוניברסיטה בר-אילן - 80,000 לירות.

היו"ר י. גורי:

זכור לכם שבישיבה הקודמת הודעתי שקיבלנו סכום גם מהאוניברסיטה וגם מהטכניון, וסוכם שלפני סיכום הדיון בתקציב נאפשר להם להופיע בפני הוועדה ולהביא את תעזובותיהם כתבתי סכתב לשר החינוך והתרבות ולשר האוצר, וביקשתי שהדיון יתקיים בנוכחותם. בינתיים הוברר לי שהממשלה מטמיכה לטפל בענין זה, ומסתכן איזה תיקון, שאם לא יציה את דעת האוניברסיטה והטכניון בטלואו, הוא עשוי להניח את דעתם יותר מאשר הצעת חבר הכנסת בדר. כיון שכך רציתי להביא לידיעתכם א) מדוע לא מצאתי להכריח שהמשלחת תופיע, כי כשהלך זה אין צורך שהיא תופיע; ב) להביא לתשומת לבכם שיש הצעה לחקל על מצבם, על כל פנים הצעה טרחיקה לכת טזו שחבר הכנסת בדר מציע.

י. בדר:

אינני סתאר לי שהממשלה תרצה לתת איזו תמיכה נוספת לאוניברסיטה בלי להכניס את הסכום לתקציב שנית, אחרי טה שטעתי, קיבלתי טיושב-ראש הוועדה עידוד לתקן את הסכום, ובסך 200,000 לירות להעטירו על חצי סיליון לירות.

סר ה. בן-דרור:

אני סוכן לתת אינפורמציה, הדיון התקיים בממשלה בקשר למצבם הקשה של סוסדות החינוך הגבוה, וסוכם אתם שאמנם השנה לא נוסף לתקציבם שום דבר בשנה תקציבית זו. אולם לעומת זאת, לגבי שנת הלימודים, הם יקבלו תוספת שתיכלל בתוך תקציב הסדינה לשנת 1958/59. הם קיבלו את זה, אך לא בהתלהבות.

היו"ר י. גורי:

מכל סקום, אני לא רציתי על דעת עצמי לבטל את הזמנת המשלחת, והתקשרתי עם פרופ' סזר, אשרתי לו שהגיעה אלי ידיעה כזו, שהענין יקבל את פתרונו בדרך אחרת. בין אם הצעת המשלה סניחה את דעתם בטלואה או לא, אולם הם חוו סיותר וזה בוודאי לא יוכלו במסיבות אלו להשיג. לכן הם טוותרים על הופעתם, כי סטילא אלא יוכלו להגיע לפתרונות אחרים.

בקשר לאוניברסיטה בר-אילן - בעיה זו הומיעה

בפנינו גם בשנה שעברה, ואני חושב שהשאלה צריכה לעמוד רק בקונטסט עם התקציב היסודי, שמוסדות אשר לא נתסכו דרך כשרד החינוך והתרבות רק באופן סמלי, אין כל אפשרות לעשות זאת דרך התקציב הנוסף. בטופו של דבר הסדינה תצטרך לתסוך בהם, אולם זה ענין של זמן. אין אפשרות אגב דיון בתקציב נוסף לפתור את הבעיה, והייתי מציע למציעים שיקבלו את ההשקפה הזו. אני סבור שזה ייעשה דרך תקציב שנת 1958/69. בממשלה כבר דנים על החוק לטוסדות להשכלה גבוהה, ואני טטער לעצמי שהענין יתקדם עכשיו בקצב יותר טהיר. אני מציע לא להכניס את החידוש הזה אגב דיון בתקציב הנוסף. לט הייתי רוצה שיתעוררו חילוקי דעות בוועדה, בזמן שאפשר להתאחד וביב הבעיה הזו.

ס. חזני:

אני מבקש לדחות את ההצבעה על כל הטעיה של כשרד החינוך והתרבות, טטעטים אחרים שאינם קשורים באוניברסיטה בר-אילן. טיעתי עוד צריכה להתייעץ בענין זה, והיא תקייה על כך דיון עוד היום. ביקשתי לפני שבוע או שבועיים לעכב את הדיון על כשרד החינוך והתרבות, לצערי אני סוכרח לבקש לדחות את ההצבעה.

היו"ר י. גורי:

אני יכול לעכב את זה רק עד כחר.

ס. חזני:

עכשיו ביחס לאוניברסיטה בר-אילן. אילו עלתה השאלה על ידיו בפעם הראשונה לפני שבוע או שבועיים, לא הייתי מדבר על כך, כי אז יש הגיון בדברי סר גורי שנתחין בטבלנות עד התקציב החדש. אבל הענין הזה עלה כבר כמה פעמים על הסולחן, ואין לגביו כל התקדמות, ואי אפשר לדחות את זה יותר.

לתקציב נוסף יש שתי תכונות: סצד הוא הוצא השך לתקציב השוטף הקודם, סצד שני הוא טבוא לתקציב החדש. אני סוכרח לבקש שהוועדה לקבוע את עטדתה ביחס לאוניברסיטה בר-אילן. אילו היה התקיים דיון על טוסדות השכלה גבוהה בכלל, בהזדמנות זו הייתה הוועדה דנה גם על זה. עכשיו, כשהדיון לא מתקיים - ואני מצטרף לזה שאם יימצא טידוד שיגיה את דעתם של האוניברסיטה והטכניון, גם מבחינת הסכום וגם מבחינת צירופו לתקציב הבא - אז אני סוכרח לבקש את הוועדה או את יו"ר הוועדה לקיים דיון בנוגע לאוניברסיטה בר-אילן.

א. הרצפילד:

ברצוני לדבר על אוניברסיטת בר-אילן. אוניברסיטה זו רחבה כל פניה לתקציב מטשלת בזמנו. בתקציב לא נכנס התקציב של הטשלה, הם אמרו שיתקיימו בלי זה. אין זה אוטר שלם יכול לגוה שינוי. יכולה להיות התרחבות, ובעקבותיה צורך בתוספת תקציב, יכול גם להיות שהקורות שהיו להם עד כה, נצטטצו.

אני מתנגד להצעת היושב-ראש טנדון בהצעה זו פה, כי לדעתי אנחנו יכולים לעשות דבר אחד בלבד. התעוררה שאלה של אוניברסיטת בר-אילן, ולא חשוב אם היא התעוררה על ידי אנשים יותר קרובים או פחות קרובים אליה. אני חושב שטן היושר והצדק הוא לדרוש מהטשלה שתגיד לנו מה יחסה לענין. אילו חבר-הכנסת חזני היה מציע שהטשלה תזכה דעתה בענין זה, הייתי מסכים לכך. יכול להיות שאחלוק על דעתה של הטשלה ואלט טן היושר שנשמע אותה ורם.

חוץ מזה אוניברסיטת בר-אילן קיימת פחות זמן מאר האוניברסיטה העברית והטכניון, שקיימים כבר הרבה שנים. חברי הוועדה יודעים ששדי שנה בשנה עוסדת על הפרק שאלת האוניברסיטה והטכניון, ענין זה נטוץ כבר עשר שנים. אני לא הסתרתי את יחסי לדבר הזה, שהאוניברסיטה אינה יכולה להיות איזה דבר פילנטרופי צדדי. אין בעולם אוניברסיטה שאינה שייכת למשלה. אוניברסיטה זה טוטד חזוכי מטשלת בכל מה שנוגע לתקציב.

שוחחנו פעם על כך שכול להיות שההכנסות של האוניברסיטה הן קטנות. אני זוכר גם שהיה לנו ויכוח על כך אם תלמיד צריך לשלה יותר או לא. אולט בשגילי אין ספק שהחסר צריך להתכנס על-ידי תקציב הטשלה.

אין אנו יכולים להיות. אדישים לגבי האוניברסיטה בר-אילן, אולט אנחנו צריכים להביא את הענין הזה לפורום הסתמי. ולטני שנכנס לתקציב - נדון על זה. אני מציע שהויכוח על אוניברסיטת בר-אילן יתקיים רק אחרי שהטשלה תחווה דעתה בענין זה.

הינ'ר י. גורי:

הצעתה של חברי-הכנסת נדר וחזני היא לגיטימית אינני יכול להסיר אותה מהשולחן. (ב) בא-כור הטשלה יושב כאן, אם הוא יאטר שהתעוררה בעיה ושחין בכוחו לה-יב עליה, הוא יסלך בדעת שולחיו, או ששר החינוך או שר האוצר יופיעו בוועדה בזמנו.

א. הרצפילד:

אני מציע: א) להפריד בדיון בין האוניברסיטה והטכניון ובין אוניברסיטת בר-אילן. (ב) לקיים דיון.

הינ'ר י. גורי:

אני מבין שאתה מציע לחברי-הכנסת נדר וחזני להסיר את הצעותיהם.

לי יש ניטוק טריטוריי. הבעיה איננה רק של אוניברסיטת בר-אילן. איננו יכולים עכשיו להוסיף לרשימה מוסדות הטשלה גבוהה חדשים ולהוציא רק טוטד אחד. יש עוד מוסדות, בית-הספר למשפט וככלכלה, המכון הביולוגי של האוניברסיטה בתל-אביב. ברגע שמכניסים עכשיו רשימה חדשה של מוסדות הטשלה גבוהה נתסכים, אי-אפשר להסתפק רק בטוטד אחד.

י. מ. רוזנברג:

יושב-ראש הוועדה אוטר שהוא יציע ששאלת אוניברסיטת בר-אילן לא תבוה לדיון, עד שהיא תקבל כסף מהתקציב. פרוש הדבר שהיה לא תקבל כסף. חבר-הכנסת הרצפילד טוטיף טענה שפרופ' חורגין בזמנו אטר שהוא יקיים את אוניברסיטת בר-אילן גם אם הטשלה לא תתטוך בה, וטשום כך צריך להעניש אותה ולהטשיך לה לתת. פה באים להעניש פילנטרופיה אינדיבידואלית. טי שרוצה להחיל במיזה דבר, צריך לדעת שהטשלה לא תתטוך בו, כי טלכתחילה לא עטר על כך שיקבל תמיכה טטבה. וילה הטרופ' חורגין כן פנה, ואטרו לו שלם יקבל, אז הוה הלך והקיים אותה בעצמו. אוטר חבר-הכנסת הרצפילד: האוניברסיטה והטכניון טתקשים תמיכה כוד עשר שנים, ואין הם יכולים לעטוד על רגליהם בלעדיה. אוניברסיטת בר-אילן היא דבר חדש, ולא צריכים לתת לה.

עכשיו בא היושב-ראש ואוטר: נחכה לתקציב חדש. האם אינך יודע שהתקציב החדש נמצא כבר בוועדת השרים הכלכליים ושאינך בו תסיכה לאוניברסיטת בר-אילן? האם כולנו איננו יודעים זאת? אם כן בן-דרור יכחיש זאת - אטבח מאד.

אותו הדבר היה לפני שנה. ואז הרחקנו לכת. חבר הכנסת חזני הביא אז אותו הדבר, וסר גורי הסכם אתי וועדת הכספים. הכניסה סכום מסויים, אחר כך טחקו אותו. עבר שנה, לא הכניסו כל סכום. חבר הכנסת הרצפלד אוטר שהוא רוצה לשטוע את חוות דעתה של הממשלה. ארי אנחנו שוטעים זאת מהעתונים, וקיבלתי גם דו"ח רשמי שהוקמה ועדה משלתית לכדיקת כל העניינים של השכלה גבוהה, והיא קבעה שיש צורך בטוטדות השכלה גבוהים אחרים מחוץ לאוניברסיטה ולטכניון. יש חוק השכלה גבוהה שיגיע אולי לכנסת הרביעית.

לגבי בית-הספר לטשפט וכלכלה בתל-אביב - סודיע לנו יושב-ראש הוועדה שזה חלק מאוניברסיטת תל-אביב. האוניברסיטה בתל-אביב מקבלת עזרה מהממשלה.

היו"ר י. גורי: לא יהיה סיוור אם אגיד לכם שבפניותיו של ראש עיריית תל-אביב בבקשות לתקציב, אין הוא כולל את בית-הספר לטשפט וכלכלה.

י. ש. רוזנברג: עד כמה שאני יודע, הוא כולל. אולם אם לא - אני כטובן טובן לתמוך בזה. אולם האוניברסיטה בתל-אביב מקבלת עזרה מהממשלה, היא מקבלת עזרה ניכרת מטשרד הפנים ומהעיריה. אז אין זה חשוב אם זה בא דרך העיריה או הממשלה, כי הממשלה תומכת בעיריה.

אני מציע לקיים דיון בענין זה ולהחליט לתמוך באוניברסיטת בר-אילן.

סר ד. בן-דרור: לגבי עמדת הממשלה, בין שאינני יכול לוטר אם הסיבה היא סיבתו של יו"ר הוועדה, כלומר שהנטייה בתקציב הנוסף היא לא להביא בעיות חדשות אלא לפתור בעיות שהטבע גרמן לגבי סעיפים שהיו בתקציב, ובין אם זו סיבה שזוהי העמדה העקרונית של הממשלה שהיא נוהגת כמו בשנים הקודמות - עמדת הממשלה לגבי שנת הכספים 1957/58 היא לא לתמוך בטוטדות חינוך אשר לא נתמכו עד כה, כולל אוניברסיטת בר-אילן. לגבי שנת 1958/59, הממשלה טרם קבעה עמדתה. מה שראה חבר הכנסת רוזנברג לגבי התקציב של שנת 1958/59 - זו הצעת האוצר. הממשלה דנה בימים אלה על הצעת האוצר לתקציב, ומה שתהיה עמדתה של הממשלה כולה, היא תבטא בהצעת התקציב שתובח על שולחן הכנסת, שזו תהיה הצעת הממשלה.

לגבי שנת 1957/58 - עמדת הממשלה היא שאין להכניס תסיכה לאוניברסיטת בר-אילן או בת-ספר גבוהים אחרים, אשר לא קיבלו תסיכה עד כה. לגבי 1958/59 - עמדת הממשלה טרם גובשה.

י. בדר: אני רוצה להגיד טלוע הצעתי את הצעתי לגבי אוניברסיטת בר-אילן. עד כמה שראיתי, המוסד הזה הוא מוסד רציני שנבנה יפה ופועל למעשה כבית-ספר גבוה, לא רק לשעורי ערב. שנית, באוניברסיטת בר-אילן יש מחלקות חשובות לטדעי הטבע וכן מעבדות רציניות מאד, ואני לטדתי שבסקרים רבים סטודנטים שאינם מוצאים טטעמים טכניים מקום במעבדות של האוניברסיטה או בחובות או בטכניון, הולכים ללטוד באוניברסיטת בר-אילן, כיון שיש שם טעבדות טובות וטודרניות.

אני חושב שמה שאני מציע זהו טכום צנוע מאד. אטנם בסוף השנה, אבל טטפיק שאוניברסיטת בר-אילן תיכנס לתקציב בטכום צנוע, לטרות שהם בטצאים כרגע בטצב קשה טבחיתה תקציבית. העיקר הוא להחליט על הפרינציפ. אינני חושב שאפשר להטוות את המוטדות בתל-אביב לפי טצבם היום לאוניברסיטת בר-אילן.

ועוד דבר. עובדה היא שבאוניברסיטת בר-אילן
שוכרים יותר על אורח החיים הדתי מאשר ביתר בתי-הספר, זה יכול להיות
גורם לאפליה לרעה.

בסוף פברואר או ראשית טרץ' יתחילו לזרום ארצי
תיירים רבים, וכוודאי רבים מהם קשורים באיזה אופן שהוא לאוניברסיטת
בר-אילן, ולא הייתי רוצה שהם יקבלו ידיעה שאוניברסיטת בר-אילן היא
בת חורגת ממדינת-ישראל. אין זה רצוי גם שהם יקבלו ידיעה שאוניברסיטת
בר-אילן התחילה לקבל תמיכה כאשר הם מגיעים ארצה, או שמתחילים לדון על
היטוי הבת החורגת הזאת.

פ. חזני:
מאחר שאני מבין שהצבעה על הסעיף הזה תידחה
לטחר, אני מבקש שהיו"ר ישאל את שר האוצר על-
שיודיע לנו טחר אם בדעת הממשלה להקציב בתקציב 1958/59 סכומי כסף
לאוניברסיטת בר-אילן, גם שהתקציב הרגיל וגם מתקציב הפיתוח.

(ב) אני מציע להוסיף למשרד החינוך והתרבות,
לסעיף תרבות תורנית, סכום של 25,000 לירות. עד כמה שידוע לי החלקה
הזו הפסיקה את פעולותיה עוד לפני חודש או חודשיים, כיון שהפעולות עברו
על המועד.

(ג) ביחס לאוניברסיטה והטכניון - מבחינה טעמית
לגבי השנה השוטפת, אני מבין שיימצא סידור בין הממשלה והטוסדות הללו
אשר יניח בינתיים בדיעבד את דעת הטוסדות האלה. אבל אני סבור שבכל זאת
צריך לקיים דיון כדי לקבוע דפוסים קבועים להשתתפות הממשלה בתקציבה.
כניח שיימצא איזה סידור, אולם הדרך הזו של טיקוח מדי שנה בשנה מצד
הטוסדות האלה עם הממשלה - דוכני שאין היא סכונדת בשבילנו.

היו"ר י. גורי:
אסרתי לכם ששלחתי מכתב לשלושה שרים בממשלה
לראש הממשלה, שר החינוך ושר האוצר. הם ישובו
ודנו, וברור לי שהמטרה הושגה במלדת טה; ויש להניח שהמסדר הזה לא
כתוצאה מהדיון המוקדם במסגרת זו ואחר כך הועבר לממשלה.

פ. חזני:
אני מציע שהוועדה בהמשך הזמן תתעניין לדעת
טה הם הדפוסים הקבועים שנקבעו בקשר לזה,
ושנקבל על כך דו"ח, כדי שנגסה להסדיר בדרך של קבע את הבעיה הזו.

י. קרגמן:
אני מציע לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת חזני
וגם לא את הצעתם של חברי הכנסת בדר ורוזנברג.
לגבי הצעתו של חבר הכנסת חזני, אינני חושב שזוהי דרך נאה. איננו יכולים
לשאול את שר האוצר טה הוא רוצה להביא בעניין זה או אחר. ועדת הכספים,
גם אם יובא התקציב ולא תהיה בו הקצבה לאוניברסיטת בר-אילן - ראשית
לשנות. בלטר את הבעיה, אבל לא דרך אגב כאשר דנים בתקציב המוסף.
איננו צריכים לשאול את שר האוצר אם הוא יכניס הקצבה בתקציב או לא, אלא
נדון בזה כשיובא התקציב, ואם נחליט שיש לשנות - נכניס גם את הסעיף הזה.

לחברי הכנסת בדר ורוזנברג - הם לא שפרו על
כמה עקרונות של סטודולוגיה בדיון הזה. טוב לשטור בדיון על היטויות
האלה. ובכן תקציב נוסף מתייחס במהותו לסעיפים שכבר היו בתקציב, הוא
נוסף לאוצרות עקב ההכנסות הנוספות, מספר במידה מסויימת באותם סעיפי
תקציב שהיו כבר.

לכן, חבר הכנסת בדר, אל תדאג לתיירים שיבואו
ויראו שאוניברסיטת בר-אילן אינה נתמכת על-ידי הממשלה. להיפך, הם יתפעלו
שיש מנשים בעלי יוזמה אינטלקטואלית, שהצליחו להקים את האוניברסיטה בעזר
הממשלה.

כאשר יובא התקציב לשנת 1958/59, נדון בבעיות
החינוך במרץ. ואפילו אם לא יובא העניין והממשלה תגיד שאין היא
חושבת שמוטב זה זכאי לתמיכה, אנחנו נוכל לומר את דעתנו. אז יהיה הדיון
גם לדיון וגם לתקציב.

אני מציע לקיים דיון בעניין אוניברסיטת בר-אילן
שיהיה דיון סכונד.

אני מבקש טוועלט הכספים לא לשאול את שר האוצר
שאלות שהוא לא יוכל להשיב עליהן.

מר ד. בן-דוד:

אני מציע שהוועדה תבקש מהממשלה לכלול את
הוויברטיט בר-אילן בתקציב 1958/59.

י. ש. רוזנברג:

אנחנו דוחים את ההצבעה בענין שרד החינוך
והתרבות לטווער.

הינ"ר י. גורי:

נעבור לתקציב שרד העבודה.

לגבי שרד העבודה - חברת הכנסת וילנסקה
מציעה 1.5 מיליון לירות בטקום 500,000 לירות.

ש. בזק:

ה צ ב ע ה

הצעת חברת הכנסת וילנסקה - לא נתקבלה.

הצעת הממשלה - נתקבלה.

חגיגות שנת העשור - 2.5 מיליון לירות.
חבר הכנסת בדר מציע להפחית 100,000 לירות.

ש. בזק:

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

הצעת הממשלה - נתקבלה.

הצעת הממשלה לתקציב נוסף של 1.45 מיליון לירות לסיוע הטכני -

נתקבלה.

לגבי הרזרבה הכללית - חבר הכנסת בדר מציע
למחוק את הסעיף; חברת הכנסת וילנסקה מציעה
להעמיד את הטכום על 250,000 לירות.

ש. בזק:

אני מבקש לדחות את ההצבעה גם לגבי הסעיף הזה.

פ. חזני:

טוב.

הינ"ר י. גורי:

לגבי הוצאות לטוועדות ומשרדים עקב ביטול
הפטור המיוחד - כבר הצבענו על כך.

ה צ ב ע ה

הצעת הממשלה - נתקבלה.

הענקות לטווערים ושירותים חיוניים ופעולות
לעידוד היצוא - חבר הכנסת בדר מציע להפחית

ש. בזק:

מיליון לירות.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

הצעת הממשלה - נתקבלה.

הצעת הממשלה לגבי סעיף תקציבים מיוחדים - 7.1 מיליון לירות -

נתקבלה.

בסעיף תשלום ריבית והוצאות שונות,
מציע חבר הכנסת בדר למחוק את המלים, והוצאות

ש. בזק:

שונות.

זה רק השם של הסעיף. סר ד. בן-דרור:

נתקן זאת בתקציב הבא. היו"ר י. גורי:

ה צ ב ע ה

הצעת הטטשלה - נתקבלה.

הצעת הטטשלה לגבי סעיף הוצאה סועגרת - 550,000 לירות -

נתקבלה.

ש. בזק: לגבי הוצאות מסרד הדואר ומסרד התחבורה - 16,135,000 לירות - סציע חבר הכנסת בדר להוריד סנטלים לירה אחת ומרכבת לירה אחת.

י. בדר: אני שואל כיצד יכולה רכבת להחזיר לטטשלה 2 מיליון לירות כאשר יש לה גרעון שוטף?

סר ד. בן-דרור: הוצאות ההחזרה האלו הן על חשבון בלאי וריבית. השנה לא יהיה לה גרעון.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

הצעת הטטשלה - נתקבלה.

ש. בזק: צאני חברת הכנסת וילנסקה סציע להוסיף סעיף מסרד הסעד - 250,000 לירות.

ה צ ב ע ה

הצעת חברת הכנסת וילנסקה - לא נתקבלה.

חוק התקציב (טס' 2) לשנת 58/1957

סעיף 1.

היו"ר י. גורי: חבר הכנסת בדר סציע לשנות בטעיף 1 את סכום התקציב.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

סעיף 1 - נתקבלה.

סעיפים 2, 3, 4 ו-5 - נתקבלו.

סעיף 6 - נתקבלה.

היו"ר י. גורי: חבר הכנסת בדר סציע סעיף 7, עונשים: הסוציאליסטים טאוצר הטדינה שלא בהתאם לחוקי התקציב או גורם הוצאה כזו, דינו טאטר שלוש שנים או קנס פי שלושה מהסכום שהוציא טאטור.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

סעיף 7 - נתקבלה.

היו"ר י. גורני: אשר לסעיף 8 - חבר הכנסת בדר טציע לטחוק אותו.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת בדר - לא נתקבלה.

סעיף 8 - ג ת ק ב ל.

היו"ר י. גורני: עסקנו בהכנת התיקונים לחוק סבקר הסדינה. בין

שאר התיקונים יש תיקון אחד, הזזת התאריכים לששה שבועות. אנחנו איננו דחוקים, אך הסבקר נמצא בטצב דחוק מאד. אין לי בטחון שאני יכול לבוא לכנסת ביום שני ולהביא את כל התיקונים. אין לי דרך אחרת אלא להביא את הסעיף הזה כתיקון נפרד, היות ואין לגביו חילוקי דעות טריטוריים. הסבקר היה בטוח שבענין זה אין חילוקי דעות, וכמו כן שהתרוכף קצב העבודה, והוא לא יוכל לעטוד בזה. בשבילו זה ענין קשה מאד לא לעטוד בהתחייבות. אם אנחנו לא יכולים להביא את כל התיקונים, הרי שאנחנו חייבים להביא את התיקון הזה כדי לא להעמיד את הסבקר בטצב בלתי אפשרי.

י. בדר: אני אתייעץ עם סיעתי בענין זה, וטודיע לך על כך טחר בבוקר.

הישיבה נסתיימה בשעה 13.00.